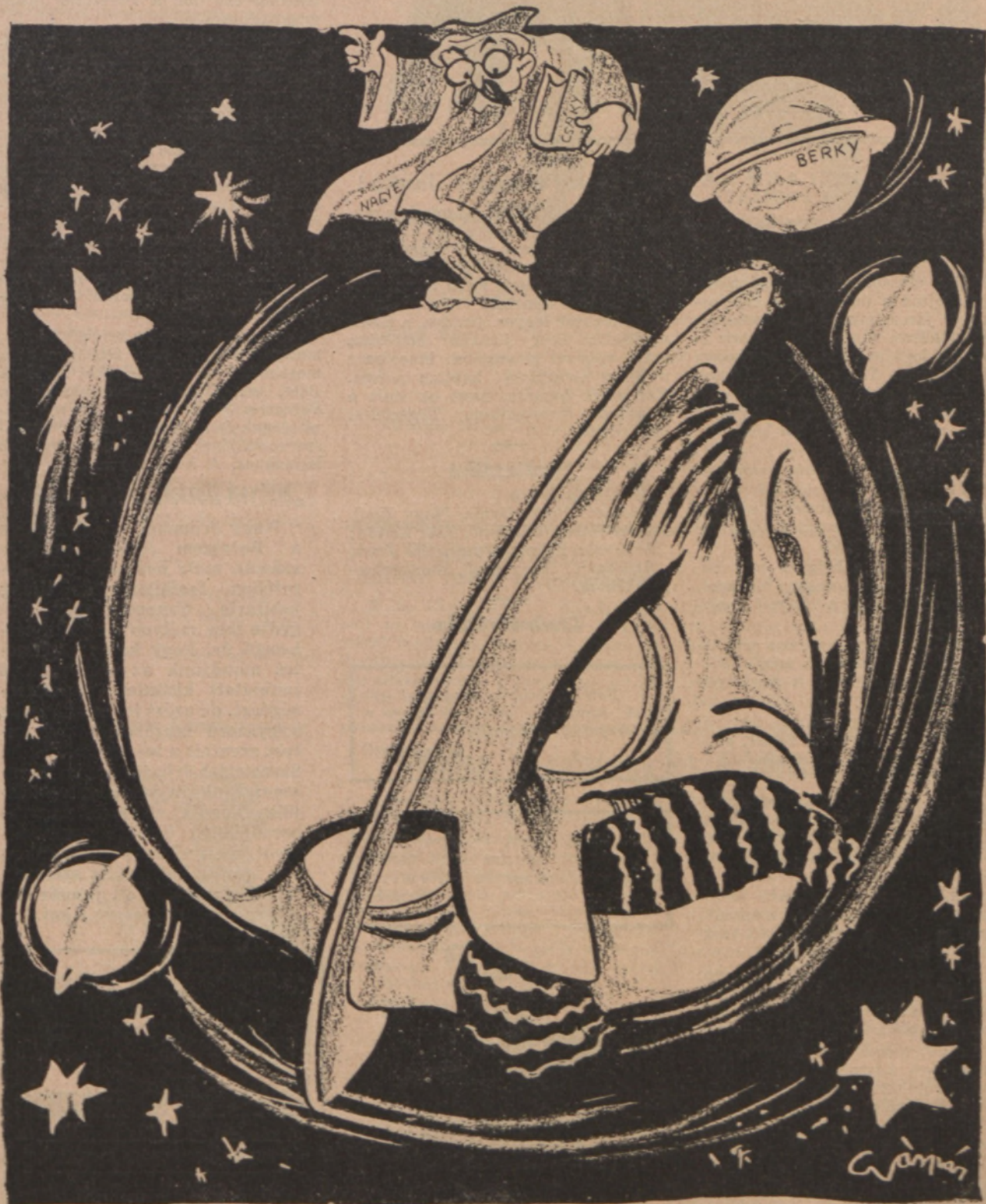

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1928 JANUÁR 20. * 3. (3078.) SZÁM * HATVANEGYEDIK ÉVFOLYAM

A magyar glóbus

Galilei-Nagy Emil: És mégis mozog! . . .

Ára 50 fillér

Kormánypárti tízparancsolat

1. Én vagyok a te Urad Bethlened, aki kivetett téged az Igéret földjéről és bevezetett téged az Igéret földreformjába.
2. Ne legyenek neked deresfejű globetrotterjeid én előttem!
3. Ne készíts magadnak faragott nagyképet Nagy Emilről, ne írd vezér-cikket, mert egyrészt nincs stílusod, másrészt, ha a kormány tagjai vezér-cikket akarnak olvasni, hát írnak maguknak.
4. Ne gondolkodj hangosan, mert az egységespárti kínai falnak is vannak fülei.
5. Tiszteld miniszteratyádat, hogy hosszúlejárátú mandátumod legyen e földön!
6. Ne öld ki magadból a szerzetesi hallgatagság fenkölt erényét!
7. Ne lopj be az egységes programba titkos pontokat!
8. Ne paráználkodj radikálisokkal!
9. Ne kívánd meg felebarátod panamáját!
10. Az ökrét se kívánd meg. Elégedj meg magaddal!

A NAGY EMILEKET A KIS SLE-MILEK IS KÖVETNI FOGJÁK?

Farsangi útmutató

Nyájas olvasó, aki, bizonyára ki-tünően lejt a tangót és a charles-tont úgy járod, mint a karikacsapás, de kisujjadbán van a black-bottom is no meg a legújabb tánc, a baltimore, szállok elébed. Tájékoztatót kívánok adni neked az idei farsang út-vezetőjében, mert ember legyen a talpán, aki a temérdek bál között el tud igazodni. Tehát:

1. Ha belépünk a táncterembe és látjuk, hogy a hölgyek dekoltázsa nagyon is merész, száraz tehetünk egy ellen, hogy a Kebelezettek Egyesülete tartja mulatságát.

2. Ha azonban a hölgyek csak rúszozva és festve vannak, bizonyos, hogy a Festők báljára vezérelt a sor-sunk.

3. Ha látod, hogy a táncos nem ismeri a figurát, de azért mégis bele-vág, holtbizonyos, hogy a Borbélyok bálján vagy.

4. Ha látod, hogy a táncos úgy röpül, hogy a lába se éri a földet, elvitáztatatlan, hogy a B-listások báljában gyönyörködöl.

5. Ha a zenekar keleti motívumokat ad elő és a karmester veri a tak-tust, meg lehetsz győződve róla, hogy az Egyetemi Ifjak báljára sodort bal-végzeted.

6. Ha a táncosok éjjelután össze-vesznek és egymás képére másznak, ez esetben csakis a Turistaegylet tartja mulatságát.

7. Ha a mamák füzve jelennek meg, viszont a leányaik fejét be akarják kötni, valószínű, hogy a Könyvkötők táncmulatságára kerültél.

8. Ha azt veszed észre, hogy a bál-teremben sok felszarvazott férj van, könnyen rájöhetsz, hogy csak az Állatvédő Egyesület mulatsága ez.

9. Ha körülnézel és macskákat látsz lejtetni, bizonyos, hogy a Vendéglősök bálját élvezted.

10. Végezetül, ha látod, hogy a táncosok álarcban vannak, mérget vehetsz rá, hogy a politikusok mulatságába sodródtál.

DYMI.

Kedves Borsszem Jankó!

Na, én megkaptam kétszer is a ma-gamét Scitovszky kegyelmes úr szesz-tilalmi rendeletének a jóvoltából. Elő-ször a főnököm adott egy pofont. Ezt azért kaptam, mert, merő tapintatos-ságból, nem akartam egy hölgyet (aki, köztünk legyen mondva, a tizen-nyolcadik évet jócskán betöltötte már) szeszrel kiszolgálni. Másodszor a hölgy lovagjától kaptam pofont. Ezt azért kaptam, mert az italt a hölgynek kiszolgáltam. Tisztelettel egy pincér.

Statisztika

Az elmúlt héten
kilépett: Berki Gyula, Nagy Emil, Pakots József, Gál Jenő, Klár Zoltán;
belépett: Pakots József, Gál Jenő;
belelépett: Nagy Emil, Rantzenber-ger Viktor.

Táviratváltás

I.

Bethlen István, Budapest
A romániai optásnok ügye a gróf Csáky szalmája?
Nagy Emil

II.

Nagy Emil, Budapest
Hogy mi minden nem fordul meg az Excellenciád fejében!...
Bethlen

— Hogy is volt az békeidőben az uccán kardlapozó urakkal?

Az „Ujság” és a „Borsszem Jankó”

A Borsszem Jankó mult számában Nádor Jenő kollégánk tollából színes, vonzó képét kapták olvasóink annak a mozgalmas, érdekes életnek, amely a magyar értelmiség pompás lapja, az Ujság műhelyében zajlik. A jubiláló napilap szerkesztőségi kulisszáiba bevilágító, ötletes írást Madaras László találó rajza illusztrálta. Az Ujság másnap ezt írta a Borsszem Jankó megemlékezéséről:

„A Borsszem Jankó — az Ujságról. Molnár Jenő dr. kiváló, népszerű és mindenki által kedvelt élclapja, a Borsszem Jankó, e heti számában páratlan kedvességgel számol be az Ujság jubileumáról. Ez a közvetlen, szép megemlékezés harmonikusan illeszkedik be a magyar olvasóközönség mindig izlése, friss, kedves, de főleg humoros olvasmányokkal szolgáló lapjának egyéb közleményei közé, amelyek olyan színvonalat érnek el, hogy a humor iránt érzékkel bíró olvasóknak elengedhetetlen élvezete hetenként a Borsszem Jankóval való szó-rakozás.”

A köszönetnek ezt a szívből fakadó, meleg hangját csak tetézik azok a megtisztelő sorok, amelyeket dr. Ágai Béla, az Ujság főszerkesztője (a Borsszem Jankó halhatatlan megalapítójának és negyven éven át volt főszerkesztőjének unokaöccse) intézett lapunkhoz. A levél így szól:

„Mélyen tisztelt Szerkesztő Úr!

Nagy örömmel vettük kézhez a Borsszem Jankó legújabb számát, mely hosszabb cikk keretében foglalozik az Ujság jubiláris ünnepségével. Engedje meg mélyen tisztelt Szerkesztő úr, hogy hálás köszönet mondjunk az Ujság iránt tanusított kitüntető figyelmes-ségéért, de azért is, hogy igazán nagyszerű lapjában annyi helyet szentelt a mi ügyünknek is. Szeretettel őrizzük meg a Borsszem Jankó e példányát s kér-jük, fogadja szívesen nagyra-becsülésünk őszinte nyilvání-tását, mellyel vagyunk minden-kor igaz és kollégiális szerctet-tel, Budapest, 1928. január 10. Ujság szerkesztősége, Ágai.”

NÁSZÉJSZAKA

a BELVÁROSI SZÍNHÁZBAN

! A szezon legnagyobb eseménye !

HONTHY HANNA
BERKÝ LILI GÓZON GYULA
DELLY FERENC

Nagy Emil, a kormánypárti „cenzura” és Seiffensteiner Salamon

Megkérdeztük Seiffensteiner bátyánkat, úgylis, mint lapunk barátját, úgylis, mint bölcset Salamont, mi a véleménye Nagy Emil vádaskodásáról, hogy a kormánypártban olyan féktelenül egyoldalú cenzura dühöng. Salamon bátyánk a következő cenzuramentes anekdotával felelt:

— Hosenglanz elmegy a rabihoz és bepanaszolja Rothkopfot, hogy hosszúnappkor szalonnát evett.

— Igaz ez? — kérdi a rabi Rothkopftól.

— Nem igaz — mondja Rothkopf.

— Hazudik! — kiáltja Hosenglanz — hiszen a saját szememmel láttam.

— Jó, jó, — súgja csitítólag a rabi Hosenglanznak, — én is gyanakszom erre a Rothkopfra, de mit tehetünk? Elégedjünk meg azzal is, hogy tagadja.

Műkritika a falun

Azt mondja Kis Gergő Kovács Péternek:

— Emlékszik-e komám? ... Tavaly nyáron itt lakott nálam egy budapesti piktor, aztán lefestett engem meg a két ökrömet.

— Magam is láttam a képen.

— Nahát, ezt a képet most nyolcezer pengőért eladta egy gazdag zsidónak.

— Ejha!

— Hát idefigyeljen kend. A két ökröm kétezer pengőbe került. Marad hatezer pengő. Hitte volna kend, hogy én ennyit érek? ...

A t. Ház folyosóján

— Stramm fiú ez a Berkí Gyula!

— Igazán?

— Na hallod! Ahogy az ki tud lépni! ...

A fővadász kedvence

Őt a vadász hosszú, néma kussben ...

Csak egyszer ...

— A „Nászéjszaka” c. énekes vígjáték betétféneke dallamára —

Nagy Emil: *Úgy érzem, hogy most ledöflek, Pistám.*

Bethlen István: *Tőled senkisémet halt meg, nem ám!*

Nagy Emil: *Mondd, nem félsz talán? ...*

Bethlen István: *Nem bizony, cicám, Aranyos kis glöbetrottlikám.*

Nagy Emil: *De angolmán!*

Csak egyszer, csak egyszer, csak egyszer

Kapnálak rajta egy szarvashibán! ...

Csak egyszer, csak egyszer, csak egyszer,

Csak egyszer válna be a taktikám!

Bethlen István: *Csak egyszer, csak egyszer, csak egyszer*

Ne tévedj és ne légy slemil, babám.

Csak egyszer mondhatnám:

Allamférfi, az vagy mán,

S hogy nem csinálsz te bajt egyáltalán.

CSODABOGÁR

Amiről majd rálsmernek

„E hó 15-én X. Y. a Tiszába ugrott és meghalt. Kéretnek a partmenti hatóságok, hogyha a holttestet megtalálják, értesítsék az alulírt község előjáróságát. Ismertetőjél: az öngyilkos dadog.”

Ujjé!

Anyós: Mondhatom, nagyon rossz modora van a Pali fiadnak. Az előbb is kiöltötte rám a nyelvét és azt mondta: vén skatulya.

Vő: Nem szabad olyan tragikusán venni, mama. A Pali szajkótermészet. Azt mondja, amit tőlünk hall.

Bethlen, a rajongás és a körülrajongottak

— Inkább kevesebbet rajongana értem Nagy Emil, de kevesebbet írna és beszélne, — mondta Bethlen István a Ház folyosóján.

Miután először történt meg Magyarországon, sőt talán az egész világon, hogy egy miniszterelnök sokalja az érte való rajongást, megkérdeztük mindazokat, akik körül rajongók tolonganak, hogyan vélekednek ebben a kérdésben.

Vass József így felelt:

— Tudom, hogy az orvosok nagyon rajonganak értem. Inkább ne rajongjanak, de ne is zajongjanak az Orvosszövetségben és a sajtóban a munkásbiztosítói kinevezések miatt.

Bud János válasza:

— Nem győzöm elhárítani magamról a hadikölcsöntulajdonosok rajongását. Jó, jó, de én azt mondom nekik: kevesebbet rajongjanak, de kevesebbet zajongjanak is.

Molnár Ferenc ezt kábelezte New-yorkból:

— Köszönöm a Magyarországból

felém áradó rajongást, csak arra kérem rajongóimat, hogy majd odahaza kíméletesebben köpködjének rám.

Fedák Sári ezt mondta:

— Imádom a rajongóimat és rajongok az imádóimért. Mégis azt mondom: inkább ne rajongjanak, hanem jöjjenek el minden darab száz előadására, amelyben föllépek.

Faludi Jenő így nyilatkozott:

— Kémeim jelentése szerint egy rajongót fedeztek föl Pesten, aki el van ragadtatva tőlem. Nagyon kérem az illetőt, forduljon ezzel a rajongásával a szerzők felé.

Beregi Oszkár ezt táviratította:

— Milyen régen játszhatnék én már Pesten, ha nem rajonganának értem annyian!

Titkos Ilona:

— Ments meg Uramisten a rajongóimtól, — a primadonnákkal majd csak elbánok valahogy!

A magyar költő véleménye:

— Ne rajongjanak értem, hanem adjanak nekem kosztot és kvártélyt.

Borsszem Jankó a színházban

Ami „A függöny mögött“-ből kimaradt

Írta: Kardos István, az „Esti Kurir“ színházi szerkesztője

GÓZONNÉ BERKY LILIT férje, Gózon Gyula egyik utóbbi nagy sikere után azzal ugratták a színészek, hogy amikor az uccán véletlenségből utána mentek, így szóltak egymáshoz:

— Ki ez a szép asszony?

— Nem ismered? A híres Gózon felesége...

Aztán fordult a kocka, Berky Lili aratott sikert. A tréfálózók nem nyugodtak. Most Gózonra mutogattak:

— Ez a híres Berky Lili férje...

A *Nászéjszaka* aztán helyreütemített mindent. Mindakettőnek, Berkynek is, Gózonnak is nagy a sikere. S az ugratók kénytelenek ezt mondani:

— Gózonék...

AZ EGYIK fővárosi tébolyda szerencsétlen lakóinak kabarét rendezett a Terézkörúti Színpad társulata a jószívű doktorok kérésére. A kitűzött időben pontosan megjelentek a Terézkörúti Színpad tagjai és egy idegen: Papp János, a híres Papp Jancsi, akit a tébolyda kapuján kifüggesztett plakát így hirdetett:

„Papp János, mint vendég.”

— Mi talán rendes tagok vagyunk? — méltatlankodott Salamon.

OCSKAY KORNÉL, a „Zsidónő” egyik legjobb Eleázárja, amikor két év előtt hátat fordított a színpadnak, kocsmát nyitott Kispesten. Az újdona forgalmi ellenőr és kérte az adósült kocsmároszt persze meglátogatta vallomást.

— A művész urat — szólott az adótiszt — már ismerem hallomásból.

— Én meg önt — felelt Ocskay — vallomásból.

PALLÓ IMRÉNEK, az Operaház tagjának, legutóbb kilopták az erszényét a villamoson. Palló lehorgasztott

fővel jár-kél az Operaház öltözői folyosóján, ahol elfogja őt a fogorvos-operaénekes Dalnoki Viktor és megkérdi, miért olyan szomorú.

— Nagy fájdalom van, — szól rezignáltan Palló — a pénztárcámat kihúzták a zsebemből.

— Látszik, hogy nem én húztam, — válaszol Dalnoki doktor.

KOMOR GYULÁRÓL, a Vígyszínház művészeti igazgatójáról mindenki tudja, hogy — amint mondani szokták — olyan rövidlátó, hogy az orráig sem lát. Valamelyik jókedvű színész a minap egy névjegyet tett ki Komor igazgató irodájának ajtajára, amelyen ez állott:

Komor Gyula dr.
közellátási igazgató.

— Levetette a harisnyáit.
— Na és aztán? Csak nem vetett le még valamit?

— De igen. A gumifűzöt. Éz aztán.
— Te, komolyan beszélsz? Még azután is levetett valamit?

— De le ám! A kombinéját. És tudod, hogy mi volt azalatt?

— Az alatt? Nem is merek rágon-dolni. Sügd meg gyorsan, mi volt az alatt?

— Hát megmondom. Az alatt tíz perc szünet volt.

Új műfaj

— Mondd, voltaképpen mi ez a Trixi? Vigjáték? Bohózat? Dráma? Tragédia?

— Egyszerűen csak színdarab. Trixindarab.

Az igazi tragédia

avagy:

miért hanyatlak a dráma-irodalom?

Művészi körökben nagy feltűnést keltett Heltai Jenő nyilatkozata, mely a magyar drámairodalom hanyatlásáról szól. Talán kapóra jön, ha az alábbiakban feltárom a drámaírók mai helyzetét. Tessék:

Történik egy vidéki színtársulat igazgatói irodájában, amely egyúttal díszletraktár, fodrászterem és öltözőszoba. Jelen van a direktor és a dramaturg, aki egyszemélyben drámai hős és tánckomikus. Idő: Romeo és Julia felújítását követő másnap délelőtt.

Direktor: Ezzel a Szekszpírral kéne csinálni valamit. Vette észre, hogy a közönség mennyire unatkozott?

Dramaturg: Talán frakkba kellene öltöztetni Romeot, Juliát pedig szmokingba.

Direktor (legyint): Nagyon ócska...

Dramaturg (közbe): Hogy volna ócska? Hiszen ez a legújabb rendezői stílus.

Direktor: Mondtam egy szóval is, hogy a stílus ócska? Én a frakkra és a szmokingra gondoltam...

Dramaturg: Próbáljunk talán nemzeti alapra helyezkedni. A magyaros viselet nagyon klasszikus lesz. Képzelve el, direktor úr, Romeot gatyáiban.

Direktor: Maradjunk csak a korhű jelmeznél. A zakkó hamisítatlan történelmi levegőt árasztott a színpadon. De nem is itt van a baj. Hanem a darab...

Dramaturg: Mit csináljunk vele?

Direktor: Át kell írni a végét. Az nem lehet, hogy Romeo és Julia meghaljanak. A közönségnek csak olyan darab tetszik, ahol a szerelmesek a végén egymáséi lesznek.

Dramaturg (ijedten): Direktor úr, az istenért, hiszen akkor nem volna tragédia...!

Direktor: Miért nem? Romeo és Julia a darab végén házasságot kötnek. Hát létezik ennél nagyobb tragédia? E. M.

A „Nászéjszaka” aranylakodalma

— Mondd, mi a különbség a „Nászéjszaka” közeledő ötvenedik előadása és az aranylakodalom között?

— Mit tudom én!

— Hát, kérlek: az aranylakodalom után nincs már nászéjszaka, de a „Nászéjszaka” aranylakodalma után arany van a kasszában és lakoma a „Fészek”-ben.

Házi főpróbán

Az úgynevezett házi főpróbán rendszerint néhány meghívott színházi szakember is jelen van, akik kabátban, kalapban foglalnak helyet az üres, sötét nézőtérben.

Egyik színházunkban új operettet mutattak be. A színpadon feltűnt, hogy az egyik ismert muzsikusz minden zeneszám után levette a kalapját és meglengette a levegőben. Előadás után megkérdezték tőle, mért tette ezt.

— Na, halljátok, — felelt a muzsikusz — az ismerősöket üdvözölni illik.

Beszélgetés a ruhatár előtt

Ezt a párbeszédet a „Nászéjszaka” egyik előadása után, a Belvárosi Színház ruhatára előtt lestük el.

— Csodás élményem volt.

— Nekem is! Ezt a darabot még kétszer meg fogom nézni.

— Én is. De az én csodás élményem nem ezzel a Nászéjszakával kapcsolatos.

— Hanem?

— Hajolj közelebb, mert nem akarom, hogy mindenki hallja. *(Súgva.)* Bekukucskáltam egy primadonna öltözőjébe.

— Komolyan? És mit láttál?

— Levetette a selyemruháját.

— És aztán?

— Levetette a cipőjét.

— És aztán?

Két erdélyi vice

1 Amikor Bratianu megszületett, a keze ökölbe volt szorulva. Az orvosok nem tudták megmagyarázni az okát. Jöttek a professorok, de ők is tanácstalanul álltak az esettel szemben. Mikor az orvosok már lemondtak arról, hogy tudományukkal kinyissák a kis Bratianu kezét, a bábaasszony-nak pompás ötlete támadt.

— Tartsunk a keze elé egy tízmillió leies csekket — javasolta a tudós asszony.

Odatartották és a kis Bratianu ökölbe szorított keze azonnal kinyílt.

2 Egy kis panamáról szól ez a történet. Az illető, akinek egy iratra volt szüksége, 5000 leit tartogatott a markában, de nem merete átadni az irodaigazgatónak, mert észrevette, hogy a nyitott ajtó mögött ott áll a miniszter és az államtitkár. Amikor azonban az irodaigazgató intett neki, hogy adja át a pénzt, kénytelen volt a miniszter és az államtitkár szemeláttára átadni az ötezer leit. Mihelyt az igazgató a pénzt a kezében érezte, ordítani kezdett:

— Gazember panamista! Kétezer leit akar adni nekem? Azt hiszi, hogy ezzel a kétezer lei-jel meg tud vesztegetni engem? Hogy meri ideadni azt a kétezer leit?

Emberünk először elcsodálkozott, hogy az igazgató 5000 lei helyett 2000-et emleget, azután ijedten próbált menekülni, mert félt, hogy a miniszter és az államtitkár a kiabálásra bejön és őt letartóztatják. Az irodaigazgató, látva a vesztegető ijedelmét, abbahagyta a kiabálást és a fölé fölé hajolva odasúgta:

— Ne féljen. Csak azért ordítom a kétezer leit, hogy ne kelljen a miniszterrel és az államtitkárral az egész 5000 leien osztozkodni.

A tökéletes áruház

A berlini Wertheim-áruház portásával történt meg az alábbi eset, amelyet azóta a világ valamennyi áruházportásnak a szájába adtak.

Egy ember az áruház ajtajában megcsúszott egy eldobott narancshéjon. Végigvágódott a padlón és amikor feltápáskodott, panaszkodva vánszorogott oda a portáshoz.

— Elszakítottam a nadrágomat, — mutatott rá a végighasadt ruhadarabra.

— Nadrágosztály negyedik emelet jobbra, — válaszolta gépiesen a portás.

A póruljárt ember elhaló hangon szólalt meg újból:

— De a lábamat is eltörtem. Nem bírok megmozdulni.

A portás oda sem nézett, hanem ismét gépiesen válaszolta:

— Mankók második emelet jobbra.

A sportlady

— Negyven mérföldet tettem meg reggel óta, hogy magával találkozzam, — mondja a fiatalember egy csinos hölgynek.

— Nagyszerű, — hangzik a válasz.

— Most menjen szépen tovább és akkor rekordot fog javítani.

A rajzoló búcsúja

Gömöri Imre Berlinbe költözött. (A pesti hitelezők minden külön értesítése helyett).

A REMÉNYHEZ,

MELYET BUD JÁNOS NYUJT A HADIKÖLCSÖNTULAJDONOSOKNAK S EGYÉB ADÓALANYOKNAK

Adózókkal játszó
Földi tünemény,
Gyönyörűnek látszó
Csalfa, vak Remény,
Kit teremt magának
Az adóalany
S mint védangyalának
Bókol úntalan:
Sima száddal mit kecsegtetsz,
Mondd, te Bud legény?
Kétes kedvet mit csepegtetsz
Még most is belém?
Hadd a sok szép frázist,
Biztatóm valál,
Igérhetsz már frászt is,
Nékem már egál.

Szívem frázisokkal
Végig ültetéd;
Ok nélkül és okkal
Folyvást éltetéd;
Vidám kacagással
Szórtad a vígaszt
S valorizálással
Fűszerezted azt.
A szemeim napok hosszan
Mint a fürge méh
Röpködtek az ujságokban:
Valorizálsz-é?
Egy hiját esmértem
Örömmnek még:
Adótörleszt kértem,
S megígérted rég!

De orcám rózsái
Elhervadtanak;
Istenem... Semáji'...
Elborult a nap;
Reményem és álmom
Sötét búra vált.
„Lám a Bud — kélt számon —
Nem valorizált!”
Csak a reményt hagytad volna
Meg oh, énnekem,
Most panaszra nem hajolna
Gyászos életem.
Hogy milyen sok búm van,
Elfelejténem,
Adómat is vígan
Fizetném be én.

Hagyj el, oh Reménység,
Hagyj el engemet;
E rideg keménység
Ügyis eltemet.
Jól headott nékem
Ez a fránya Bud,
Ezzel aztán végem,
Nékem már kaput!
Nékem már a hadikölcsön
Csak teher leszen,
Rám a Bud nyelvet ne öltösn, —
Tüzzre is teszem.
Búcsúzó hát már mos',
Csalfa képzetek!
Kedv! Remény! Bud János!
Isten véletek!

(HESZ)

Kisgazdák egymás közt

— Ha nem hallgat ránk Bethlen,
mink is kilépünk, azt a kiskésit neki!
— Aztán szép csendesen vissza-
lépünk, azt a kisüstjít neki!...

Váratlan hatás

Orvos: Attól tartok, asszonyom,
hogy a férje örökre munkaképtelen
lesz.
— Ezt sietek megmondani neki.
Ettől mingyárt jobb kedve lesz.

Adalék a hitélet kimélyítéséhez

Serédi hercegprímás: Remélem, a keresztényszocialisták már állást foglaltak...

Vass miniszter: Óh igen, Eminenciád... mind állást foglalt — a Munkásbiztosító Intézetben.

Új scitovszkyadák

Alkalmunk volt betekintést nyerni a belügyminisztérium rendelet-gyárába, ahol az alatt ismertetett Scitovszky-rendeletek készülnek.

MÓDOSÍTOTT SZESZRENDELET

Bort csak 30-tól 32 évig terjedő életkort igazoló azon férfiak ihatnak, akik gyermekkorukban nem szenvedtek fogfájásban. Sört csak azon férfiak ihatnak, akik szökőévben, április 3-án délben egy óraker születtek és ezt okmányokkal igazolják. Pálinkát kizárólag azon férfiak ihatnak, akik résztvettek 1848-ban Budavár ostrománál.

SZOKNYARENDELET

A nők, ha uccára mennek, tartoznak földet súroló szoknyát hordani, hosszú uszályal, amelyet a szél akkor sem emelhet fel, ha a meteorológiai intézet jelentése szerint kisebb természetű orkán dul a városban. Esős időben az uszály elhagyható és a szoknya

$$\sqrt{\frac{4a+7b^2-2c^3}{6b+4a^2-4y}}$$

miliméternyi magasságban lehet a földtől.

CSÓKRENDELET

Ha egy férfi egy nőt megcsókol, 6–15 évig terjedhető fegyházzal büntetik. Kivételt képez az az eset, ha az illető nő felesége az illető férfinak, mert ez esetben meg van már büntetve, szegény, amúgy is.

HÁZASSÁGTÖRÉSRENDELET

Ha egy férfi megsalja a feleségét, életfogytiglani fegyházza ítélik. Ha tettenérés esete forog fenn, akkor az illető férjet keréketörök, felmegyelik és kitoloncolják az ország területéről.

Kedves Borsszem Jankó!

Egy fiatal tanár arról beszél a közgazdasági egyetemen, hogy valahol Dél-Afrikában, a félvadak országában jóval több a férfi, mint a nő és ezzel fejezi be mondókáját:

— Ajánlhatom a nőknek, hogy oda vándoroljanak ki.

Egy hallgató megbotránkozva fölkel és tüntetően távozik.

A tanár utána szól:

— Na, azért nem kell úgy sietni!

Spitzkopf a házassága tizedik évfordulóját ünnepli. Azt mondja egy barátjának:

— A feleségem meg én összesen 70 évesek vagyunk. Mit gondolsz, hogy oszlik meg ez a szám kettőnk közt?

— Úgy, hogy ő 7 és te nulla vagy.

Önagysága felfogása

— Hát igazán nem akarod megvenni nekem azt a gyöngysort, Adolf?

— Nem!

— És nem szégyelled, hogy a feleséged meztelenül jár körül?

Kedves Borsszem Jankó!

Az új direktor összehívja a személyzetet, hogy kifejtse elveit és megbeszélje a modernebb munkarendet. Mikor a mondókája végére ér, felhívja a megjelenteket, adják elő esetleges észrevételeiket és tanácsaikat.

Elölép az öreg főkönyvelő és így szól:

— Igazgató úr, azt tanácsolnám, ne tessék gumitalpú cipőben jönni a hivatalba.

Az egységes párt új alapszabályzata

1. Véleményét mindenki szabadon nyilváníthatja, amíg gróf Bethlen István miniszterelnök nem szerez róla tudomást.

2. Véleményét tetszés szerint és korlátlanul mindenki elfojthatja a miniszterelnök jelenlétében.

3. A hangos sóhajást csak ismételt esetben minősíti a pártvezetőség a helyzettel való elégedetlenség céltázas kifejezésének.

4. Egyéni elvek a felsőkabáttal együtt a pártklub ruhatárában szögge akasztandók.

5. Déligyümölcsöt a klubba hozni tilos. Aki Bethlennek fűgét mutat, annak ajtót mutat a pártelnökség. Minisztereket banánhéjon csúsztatni abszolút tilos.

6. Egységspárti képviselők szótárából a *nem* törlendő. A nem szócska csak mint női nem fordulhat elő a párttag életében.

7. Miniszternek kosarat adni szigorúan tilos. Párttag sem hordhat kosarat, legfőleg szájkosarat.

8. Új tagok fölvétel előtt írásvizsgát tesznek. Vizsgákon is a miniszterelnök diktál.

9. A pártból kilépni lehet, de *kijárni* jobb.

10. A párttagok álmoközi elszólásainak ellenőrzésével Kuna Pé András álmoférfi bizatik meg.

Balkáni adoma

Egy besszarábiai városkában szemlét tartott a kerületi főnök. Mikor a fogházba ért, felsorakozva várták a benlakók. A főnök megkérdezte az elsőtől:

— Miért vagy itt? Mi a bűnöd?

— Semmi, prefektus úr.

— Hát te? — fordult a másodikhoz. — Mit követtél el?

— Semmit, prefektus úr.

— És így tovább. Az ötödik, a tizedik, mind az ártatlanságát hangoztatta.

— Hát az ott kicsoda? — kérdezte végül a főnök a fogházigazgatót, egy serényen kapáló emberre mutatva.

— Az is fogoly, — hangzott a válasza.

A prefektus hozzá lép.

— Mi volt a bűnöd? — kérdezte.

— Két tyúkot loptam, kezit csókolom.

— Hogy mersz akkor itt lenni ezek közt a becsületes emberek közt? Azonnal takarodj!

— És még aznap kidobták a fogházból.

Ami az Intím Pistából kimaradt

Molnár Ferenc ötvenedik születésnapja alkalmából Fedák Sári a következő táviratot küldte a kitünő írónak:

MOLNÁR FERENC
NEWYORK
HÁT TE IS FIAM BRUTUS?
ZSAZSA

A modern táncbajnok

— És mondja csak, már régen járja ilyen pompásan a charlestont?
— Óh, csak amióta egy teherautó ment keresztül mindakét lábamon

Seiffensteiner Salamon és a fajvédők

Megkérdeztük Seiffensteiner bátyánkat, nem rossz üzletember-e a fajvédők, hogy néha a faj védelme közben, mint az elitelt nagyváradai diákok példája mutatja, még ülni is kénytelenek. Salamon bátyánk így szólt:

— Blau bácsi, az öreg koldus, egy napon beállított a bécsi Rotschildhoz és előadta, hogy ő direkt Tarnopolból utazott Bécsbe, hogy a pénz királyát és a zsidók büszkeségét láthassa.

— És ha már itt vagyok, — folytatta — egy kis útiköltséget kérek.

— Látja, maga egy rossz üzletember, — mondta Rotschild. — Csinál magának vagy kétszáz silling költséget és tölem legfeljebb száz sillinget kap.

Blau bácsi így szólt:

— Nézze, báró úr, maga mint börszénér, — nem mondom, — lehet egy kapacitás, egy szaktekintély, de ami a koldulást illeti, azt csak bízva én-rám.

T Á V I R A T
NAGY EMIL

HELYBEN

NAGY VAGY, DE LEFOGADOM, HOGY ILYEN KICSI LESZEL.

BETHLEN

Nem jó az egyoldaluság!

— Azt olvasom a kormánypárti lapokban, hogy Nagy Emil nagyon egyoldalú volt a Csáky Imre-féle ügyben.

— No, de most már helyreállt az erkölcsi egyensúly. Ángyán Béla bele-rúgott Nagy Emil másik oldalába.

ÚJ REGÉNY

SIMÁN ERZSÉBETNEK
AZ „UJSÁG”-BAN MEGJELENT
A NAGYOK EZT NEM ÉRTIK
CIMŰ REGÉNYE NYOMÁN:

NAGY EMILEK EZT NEM ÉRTIK

ÍRTA: BETHLEN ISTVÁN.

Kedves Borsszem Jankó!

Bud pénzügyminiszter kijelentette, hogy elsősorban az árvapénzeket fogják valorizálni. Hát ha ez így van, én leszek a földön a legboldogabb ember. Mert a világ legárványabb pénze az én egyetlen pengöm. Üdvözlí *Sanyaró Vendel*.

Nyilatkozat

Minden ellenkező híreszteléssel szemben kijelentjük, hogy gr. Csáky Imrének mi sem adtunk felhatalmazást Genfben való parafálásra.

Magyar Dugógyár R.-T.

Politikai hetiműsor

Vasárnap: „A templom egere”. (Játsza az egyetlen kurzus-képviselő, akit nem neveztek ki a Munkásbiztosítóhoz.)

Hétfő: „Nem hagyom magam”. (Nagy Emmillel a főszerepben.)

Kedd: „Oktrojka”. (Bethlen István vendégfölléptével.)

Szerda: „Csattan a bók”. (Játszák: az egységespártban.)

Csütörtök: „Mesék a szavazógépről”. (Ángyán Béla kísérozzenéjével.)

Péntek: „Váljunk el!” (A főszerepben Bethlen István és Kállay Tibor.)

Szombat: „Nászéjszaka”. (A főszerepben: ugyanazok.)

Zenei hír

A „Rachmonia” hangversenyrendező vállalat rendezésében január 31-én tartja egyetlen estélyét Pian Izsó zongoraművész. A hangverseny keretében kerül bemutatásra a művész új kompozíciója, melynek ez a címe: „Szerencse, hogy a zongora nem tud visszaütni.”

T Á V I R A T

Ranzenberger

Budapest

Helyettem kis virág...

Erger-Berger

Kedves Borsszem Jankó!

Spitzerné azt mondja az urának:
— Nem értek, Adolf, az utóbbi időben már nem vagy olyan gyengéd hozzám, mint azelőtt.

— Miből gondolod?

— Mert mostanában folyton csak Bertának szólítasz és nem mondod, hogy kutyuskám, ahogy ezt azelőtt szoktad.

— Tudod, Berta, mióta fölemelték a kutyaadót, nem engedhetek meg magamnak ilyen luxust.

Iskolában

— Mi a *Nagymak* a fokozása?

— Bethlen.

A Borsszem Jankó üzenetei

A *Borsszem Jankó* jelen számát január 19-én zártuk le. — *Kéziratok és rajzok kizárólag a főszerkesztő címére* (Budapest, Mozsár u. 9.) *küldendők.* — *Kéziratokat nem örzünk meg.*

B. T. Köszönjük a küldeményt. Sajnos, az egyik részük gyenge, a másik meg — erős. A rébuszt felhasználjuk. A második küldemény remélhetően sikerültebb lesz. — **Egységesp.** Az Istenért, mi megy végbe az önök *berkibe?* — **Habitüé.** Lengyel Menyhért munkáinak első kötete most jelent meg a Lantos r.-t. kiadásában. Az ötkötetes gyűjtemény első könyvében találjuk a világotjáró „Tai-fun“-t, a „Postáskisasszony“-t és Lengyel Menyhért legelső színdarabját, „A nagy fejedelem“ címűt. Az első kötet magában foglalja tehát a kitünő drámaíró karrierjének indulását, legjelentékenyebb munkáját és legutolsó sikerét. A díszesen kiállított könyv ára 5 pengő. — **Kezdő.** 1. Köszönet a kedves gratulációért. A siker — ahogy ma divat mondani, — valódi százperentes. 2. A rajz tehetőségről tanuskodik. Érdeklődve várjuk a folytatást. 3. Az apróságok közül kettő bevált, egy régi. — **Kalem-burszky.** Igaza van. Minálunk Nagy Emilek vannak és kis slemilek. — **Völegény.** Ahogy a maga menyasszonyát ismerjük, legjobb lesz, ha a nászéjszakáját a Belvárosi Színházban tölti el a „Nászéjszaka“ előadásán. — *Több levélről a jövő számban.*

VÍGSZÍNHÁZ

A POSTÁS-
KISASSZONY

és

A templom egere

Forró siker!

Barátnők

— Látod, erre a nőre se bíznám egyetlen titkomat se.

— Mért? Talán az egész világnak kifecsegi?

— Dehogy! Megtartja magának.

Megnyugtató

— Egy amerikai doktor azt állítja, hogy az emberek kutyáktól és disznóktól származnak.

— Sose essen kétségbe. Maga azért mégis főargumentuma marad Darwin elméletének.

— Holnap estére szívesen látom vacsorára.

— Sajnálom, méltóságos asszony, de holnap este Hamlethez megyek.

— Nem baj, hozza magával.

Hivatásának áldozata

Mint jelentik, Voronoff, a híres fiatalító, egy idő óta súlyosan búskomor. Most tudódott ki, honnan ered a baj. A tudósra ráparancsolt az anyósa, hogy őt is fiatalítsa meg.

Vita közben

— Én meglegésem a magam tudásával is, — mondja az egyik úr.

— Úgy van, — jegyzi meg a másik, — szerénynek kell lenni az embernek.

ARANYKÖPÉSEK

Az írás csak azt mondja, hogy ne kívánd meg a felebarátod feleségét. De a felebarátnőd kedveséről megfeledkezett.

Régen a szülői háztól vette el a férfi a lányt. Hogy ma kitől veszi el, az nem mindig tudódik ki.

Ki mint vet szemet a nőre, úgy arat.

Betegséghez és asszonyhoz sosem tudjuk hogyan jutunk.

A házon ablak van, hogy ki lehesen látni. A nőn ruha, hogy be lehesen látni.

Régen a gyermek Isten áldása volt, ma az orvos meg a szülésznő áldása.

Az öreg ember olyan, mint a gyanu: hozzáférkőzik a nőhöz minden alap nélkül.

(Karádi Emil)

Nem rossz!

A fiatal ügyvéd azt mondja egy kollégájának:

— Egy apagyilkos védecem van most, rém sok bajom van vele.

— Miért?

— Állandóan retteg, hogy halálraítélik.

— Én tudnék rajta segíteni.

— Hogyan?

— Rávinném, hogy lépjen be egy ellenzéki pártba. Ott most olyan kevesen vannak, hogy még az apagyilkosnak is megkegyelmeznek.

Leányiskolában

— Mondd, kislányom, hogy hívják azt az embert, aki nem mond igazat nekünk?

— Hazugnak.

— Nagyon jó. És azt, aki igazat mond nekünk?

— Goromba fráternek.

Minden hasonlat sántít

— Hallom, megnősülsz.

— Igen.

— Na és milyen a menyasszonyod?

— Egy angyal. Nagyvárosban nevelkedett ugyan, de olyan tiszta a lelke, mint a hó.

— Mondd, láttál te már nagyvárosban tiszta havat?

A Borsszem Jankó

előfizetői rendkívül kedvezményes áron kapják az

„Ujság“-ot

Magyarország legnívósabb, leg-
tartalmasabb politikai
napilapját.

Az „Ujság“ előfizetési ára
egy óra P 4.—

a Borsszem Jankó előfize-
tési ára egy óra . . . „ 1,85

a két lap együtt egy óra
5,85 pengő helyett . . . „ 4,85

pengőért kapják.

Az „Ujság“ előfizetési
ára negyedévre „ 10,80

a „Borsszem Jankó“ elő-
fizetési ára „ 5,50

a két lap együtt negyed-
évre 16,30 pengő helyett „ 13,30

pengőért kapják.

Külön ajándéku kapják az „Uj-
ság“ részéről az idej könyv-
piac páratlan szenzációját, a

MINDENT TUDOK

évkönyvet és a Borsszem Jankó
részéről a Borsszem Jankó humo-
ros könyvét. Levelező-lapon vagy
telefonon fizessen elő az „Ujság“-
ra (V, Vilmos császár út 34.).

Önagysága púderpufnija

— Nagyon érdekes esetek vannak itt, öregem — szolt kitünő barátom, a tébolyda főorvosa, nagyot szippantva cigarettájából.

— Remélem, ha már itt vagyok, megismertetsz néhány érdekesebb esettel.

— Nagyon szivesen — felelte baráti szívéllyel az elmék szakértője.

Ebben a percben belépett az egyik ápoló.

— Főorvos úr, kérem, egy új beteg érkezett.

— Vezessék be, — adta ki az utasítást az ápolónak, aztán hozzám fordult.

— Na kérlek, most mingyárt láthatsz egy esetet.

— Rendkívül örülök — hebegtem kissé keserves mosollyal és idegességemben fordítva tettem be a cigarettát a számba.

A következő percben egy kissé kövérkés, angolbajuszt viselő cvikkeres úriember lépett be az ajtón.

— Schwarcz Samu, könyvelő, — mutatkozott be, elfogódottan pislogva a cvikkere alatt.

— Az új beteg — súgta oda a főorvosnak az ápoló.

— Á, á, van szerencsém, — nyújtotta kezét barátom — tessék helyet foglalni.

— Köszönöm, — felelte zavartan az úriember, — de én már megyek.

Az ápoló óvatosan az ajtóba állt.

— Kérem, — felelte a főorvos — méltóztassék előbb talán megmondani, mivel szolgálhatok.

— Kérem, uram, — felelte most már kissé izgatottabban az úriember — engem erőszakkal becipeltek ide.

— Ejnye, — csóválta meg fejét színlelt csodálkozással a főorvos — és miért?

— A púderpufni miatt.

— Ahá, — hagyta rá orvosbarátom, mint aki már érti az egészséget, — hát lássuk csak, kedves Schwarcz úr, hogy történt az eset? Foglaljon helyet és adja elő nyugodtan.

Schwarcz úr az ajtóban álló ápolóra sandított, búsan legyintett egyet, mint aki azt gondolja: „na, innen úgysem lehet egykönnyen elmenni, hát egye fene!” — azzal sóhajtva leült.

— Hát kérem, — kezdte nyugodtan, de láthatólag erőlködve, hogy normális embernek tartsák — a dolog úgy kezdődött, hogy a feleségem a tükör előtt állt és púderozni kezdte magát. Akkor én hirtelen lecsaptam a kezemből az ujságot és rákiáltottam:

— Halt, megállni!

— Szóval ekkor kezdődött önnél a dolog? — jegyezte meg tapintatosan orvosbarátom.

— Aber! — legyintett szánakozóan Schwarcz úr. Majd így folytatta:

— A feleségem kezében egy fél pillanatra megállt a púderpufni és egy olyan kijelentést tett, ami az ápoló úr véleményével, azt hiszem, nagyon egyezik — és itt Schwarcz úr az ajtóban álló ápolóra mutatott.

— Miért? — kérdezte orvosbarátom, — mit mondott önagysága?

— Így szolt: Samu, te meg vagy örülve!

— És mit felelt erre ön?

— Én — felelte Schwarcz úr — igyekeztem eloszlatni ilyen irányú gondolatait és felvilágosítottam, hogy nem örülség, amit mondok, mert éppen abban a percben olvastam az ujságban, hogy egy külföldi egyetem bakteriológiai tanárnője kimutatta, hogy egy púderpufniban mintegy húszezer, zage húszezer kolónia baktérium, azaz több millió darab baktérium él.

— S mit szolt ehhez önagysága? — kérdezte most már érdeklődve a főorvos.

Schwarcz úr sóhajtott egyet.

— Csak ennyit mondott: sag schon! — azzal tovább dörgölte arcát a húszezer kolónia baktériumot tartalmazó púderpufnival.

— Na és?

— Persze én nem hagytam abba a dolgot és attól a naptól kezdve állandóan a lelkére beszéltem és igyekeztem őt meggyőzni arról, milyen veszélyes dolog az, amit csinál. Végső kétségbeesésben így szoltam hozzá: Szerencsétlen, hiszen ezzel a sok baktériummal még egyetlen kis gyermekünket is elpusztítod. Ez aztán használt. Gondolkodóba esett és ez az oka mindennek.

— Hogyan? — kérdezte az orvos.

— Úgy kérem — felelte Schwarcz, — hogy mindig baj az, ha egy nő gondolkozni kezd. Nejemnél is így volt. Pár nap mulva ő, az egykerendszer alapító tagja, szemlesütve és illedően elpirulva a púder alatt, az ölembe ült és így szolt:

— Samu, nem gondold, hogy jó volna, ha még egy gyerekünk lenne? De ez még semmi, — folytatta Schwarcz. — Miután ennek a kérésének teljesítéséhez igyekeztem hozzájárulni, újra a tükör elé állt s miközben a púderpufnival rendbehozta az arcát, így szolt: Most legalább nyugodt vagyok. Ha az egyik gyermekünk áldozatul esik a baktériu-

moknak, lesz tartalékban egy másik.

— Hallatlan! — csóválta meg fejét az orvos.

— Várjon csak, — legyintett Schwarcz — két nap mulva korábban mentem haza az irodából, mint szoktam. Belépek az ajtón, képzelje, mi történik?

— Önagysága újabb családi létszámemelést akart! — felelte az orvos.

— Az lehet, — felelte sötétén Schwarcz, — de ezúttal nem nálam interveniált ebben az ügyben. Mert ahogy belépek a szobába, pizsamámba öltözve egy idegen urat találok ott. Ki ez az ember? — kiáltottam nejemre. — Jövendőbeli férjem — felelte ártatlanul. S bemutatva az illetőt, kifejtette, hogy reméli, belátom, de nem állhat itt férj nélkül, ha a baktériumok egy szép napon velem is végeznének.

— És ön mit csinált ezután?

— Nejem jövendőbeli férjét kiadva, megtiltottam nejemnek, hogy valaha is púderozni merje magát. Most pedig ítéljen, doktor úr, sorsom felett.

Orvosbarátom intett az ápolónak, aki néhány halk hangon adott utasítás után elvezette Schwarcz urat.

— Minek adtál mellé ápolót? Hiszen haza tudott volna menni egyedül is, — szólaltam meg.

Orvosbarátom rámnézett:

— Haza? Ki mondta neked, hogy hazaküldtem? Itt tartottam. Hiszen ez az ember egy veszedelmes örült.

— Örült? — néztem rá megütözve.

— Na hallod! — felelte a kitünő elmeszakértő. — Egy ember, aki azt képzei magáról, hogy el tud tiltani egy nőt a púdertől, az csak örült lehet.

Hesz Ferenc

Beszélgetés az Andrássy úti divatüzletben

— Na, mit szol a Bethlen—Nagy Emil esethez, Komlós úr?

— Nem eserélnék Bethlennel.

— Hogy-hogy?

— Mert tőlem nem pártolnak el a kuncsaftjaim, mint ötöl.

Corvin színház

Glória Swanson
felléptével

Szonja szerelme

különös történet 8 felv.-ban
Nászéjszaka akadályokkal
vigjáték 6 felvonásban

Főszereplők:
Dorothy Devore és Bert Lytell

Előadások hétköznap: 1, 4, 6, 1, 4, 8, 1, 10
Vasárnap: 1, 2, 4, 1, 2, 6, 1, 2, 8, 1, 2, 10 órákor

Kamara mozgó

január 19—26-ig

GYERMEKSZIV

(egy fú szenvedései 10 felv.)
A XX. SZÁZAD LEGVAK-
MERŐBB SZÉLHÁMOSA
filmkaland 8 felvonásban

Főszereplők: LUCIANO ALBERTINI ÉS VIVIAN GIBSON

Előadások mindennap 1, 4, 5, 1, 4, 7, 8, és 10 órákor

3 epizód Samuka életéből

1 Samuka pityeregve meséli a bácsi-jának:

— A papa a mamát öreg tyúknak, a mama a papát vén ökörnek mondta.

— Ezért még nem kell sírni, fiacskám!

— Hát akkor mi vagyok én? — bömből Samuka.

2 Samukát alaposan elveri a papája. Samuka persze irtózatosan ordít. Mikor kis szünetet tart, a mamája le akarja törölni a könnyeit és egyebet is.

— Ne töröld le, — hüppög Samuka — még tovább lesz sírva.

3 Samuka csínyt követett el. A papája szigorúan rászól:

— Megállj, te gézengúz! Most veszem a botomat és kiporolom a nadrágot!

Samuka hevesen tiltakozik:

— Hát nem tudod, papa, hogy úri házakban már porszívót használnak a poroláshoz?...

A jó háziasszony elve

— Boldog ember lehetsz egy ilyen rendszerető asszony mellett.

— De még mennyire! A feleségem abból az elvből indul ki, hogy a házban mindent meg lehet találni, amire nincs szükség, ha ott keresi az ember, ahol nem lenne, ha szükség volna rá.

KÉPREJTVÉNY

Megfejtése a *Borsszem Jankó* jövő számában. A megfejtők értékes könyvjutalomban részesülnek.

A *Borsszem Jankó* mult számában megjelent rébusz helyes megfejtése: „Hercegrímás” A megfejtők közül Molnár Sándor (VIII, Német ucca 8, II. em. 24.) kap jutalmat.

Ez még talán segít

— Ezt az egységspártot is el kellene küldeni Pöstyénbe.

— Miért?

— Mert nagy fájdalmat okoznak neki a tagjai.

Pesti beszélgetés

— Na, most már igazán heves harc dül az egyke ellen?

— Miért?

— Olvasom, hogy már Heves-megye is harcot indított ellene.

GYÖNGE PARAFÁK

csak

GRÓF

CSÁKY IMRÉNÉL

valódiak

Két liter bor és egy hordó sör

Kedves Borsszem Jankó! Ujságírókkal történt meg az alábbi kedves história. Ráskai Ferenc, az agyafúrt tréfamester észrevette a redakcióban, hogy Vidor Gyula, az ismertnevű politikai ujságíró két liter bort hozott magával. Ráskai, amikor Vidor a telefonhoz ment, kiesérelte az egyik liter bort vizre és a bort átadta Szabó Bélának (aki egy szobában dolgozik Vidorral) azzal, hogy a sikerült tréfa öröme néki adja a bort. Szabó boldogan indult haza a borral, a vascsoránál kibontotta a csomagot és töltött. Legnagyobb megdöbbenésére látta, hogy víz ömlik ki az üvegből. Másnap tudta meg, hogy Ráskai egy óvatlan pillanatban visszacsérelte a vizet borra és az ő fiókjába tette a vízzel teli üveget. Ugyanaznap éjszaka Szabó egy sörshordót küldött Ráskai címére. Mondanunk sem kell, a hordóban víz volt.

A milliomos baja

A dűsgazdag páciens panaszkodik:

— Doktor úr, segítsen rajtam, az istenért. Hetek óta se ülni, se feküdni, se állni, se járni nem tudok.

Az orvos nyugodtan felel:

— Itt csak egy metódus segít. Akassza fel magát!

Ettől megszabadultak

— Holnap Lipcsébe megy a lányom, ott folytatja a zenei tanulmányait.

— Talán stipendiumot kapott?

— Nem, hanem a szomszédok összedták a pénzt.

A második férj

— Én nem értem... Az első férjem százszor okosabb volt, mint te...

— És mégis akkora butaságot követett el, mint én.

— Már hogy mondhatasz ilyet?

— Mért? Talán nem vett el ő is feleséget?...

Bíró előtt

Bíró: Ön tehát ökörnek titulálta a sértettet. Van még valami hozzátenni-valója?

Vádlott: Minek, bíró úr?... Azt hiszem, ennyi is elég.

Fővárosi Operettszínház

NEM HAGYOM MAGAM

!!

Új francia bohózat
Páratlan szereposztás!

A Borsszem Jankó legközelebbi száma 1928 febr. 1-én jelenik meg.

Felelős szerkesztő és kiadó:

MOLNÁR JENŐ DR.

Művészeti főmunkatárs:

GÁSPÁR ANTAL

Laptulajdonos:

Borsszem Jankó Lapkiadó Rt.

Igazgató: Molnár Emil

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VI, Mozsár u. 9. Telefon: T. 233—24

A BORSSZEM JANKÓ

előfizetési árai:

Egész évre . . . 20 pengő — fillér

Félévre . . . 10 pengő 50 fillér

Negyedévre . . . 5 pengő 50 fillér

Nyomatott:

Bíró Miklós nyomdai műintézetében

VII, Rózsa ucca 25

Vásároljon
vászonárut

Klein Antal

divatáruházában

Király ucca 53

(Akácfa u. sarok)

A KÉT JUBILÁNS

I. Porzsolt Kálmán

A kedves, okos, népszerű Porzsolt
Ötven esztendő im lemorzsolt,
Szolgálva magyar kultúrát,
Látott és hallott sok furát,
De csak a szépet vette észre
És azt markolta meg két kézre.
Különös fából van faragva...
Bár kritikus, de nincs haragba
Övéle, lám, sem az, sem ez,
S a vén fa egyre „levelez”.
A tolla senkit meg nem horzsolt, —
De ritka holló ez a Porzsolt!

Hogy zajlott le az aranyjubiläum

Most ünnepelte az egész ország Porzsolt Kálmán nagyjértékű írói munkásságának ötvenéves jubileumát. A Borsszem Jankó is az ünneplők sorába áll és feljegyezi azokat az apróságokat, amelyek a jubileum alkalmával történtek.

A PÁHOLYJEGY

Gazsi Mariska, az ünnepelt író elvált felesége, egy páholyt kért a pénztárnál a jubileumra és a nagy művésznő, aki a házasságát folyamán olyan sok apró „balhét” csinált, megkapta a jegyet. Ez volt ráírva: Erkély bal-hét.

ELMARADT ÜDVÖZLÉS

Ugyancsak Gazsi Mariskával kapcsolatos az alábbi história. Amikor elhangzottak az első szónoklatok, Gazsi Mariska is szólásra jelentkezett a rendezőségénél. Az egyik rendező megkérdezte:

— Kiknek a nevében akar a művésznő felszólalni?

— Az elvált asszonyok nevében — válaszolta Gazsi Mariska.

MÉG EGY ELMARADT SZÓNOKLAT

Az egyik szónok statisztikai adatokat akart elmondani, de időhiány miatt nem került erre sor. Helyette mi közöljük az érdekes és megbízható számadatokat. Tehát Porzsolt Kálmán írói munkássága alatt 17.634 kezdő színésznőből csinált nagy művésznőt, 26.543 színdarabot olvasott el a Népszínház igazgatói székében, 873.947 ember kérését hallgatta meg, 37.333 liter tintát fogyasztott el, 2.843.217 ember könnyezett Esti levelein, 22.417.362 ragyogó ötlet született agyában, 21.873 vagon szerelmes levelet hozott számára a posta, 238.617 banketten vett részt, amelyek közül 238.616-ot az ő tiszteletére rendeztek és végül ötven éves írói munkássága alatt egyetlen ellensége sem akadt.

A FEHÉRRUHÁS LÁNYOK

Ez a Porzsolt-história, amelyet a jubileumon elevenítettek fel, Szemes Béla agyában született meg. A fiatalon elhunyt népszerű író így mondta el: — Porzsolt Kálmán a multkoriban vidéken volt felolvasó körúton. Az egyik faluban tizenkét fehérruhás szűz fogadta az állomáson. Délután, a felolvasás színhelyén ott állott a pódium előtt a tizenkét fehérruhás szűz. És másnap délbén, amikor Porzsolt a nagyszerű felolvasás után elutazott a faluból, elkísérte őt az állomásra tizenkét nő, fehér ruhában.

II. Csergő Hugó

Csergő Hugó, az egyformán elsőrendű író, színpadi szerző, poéta és publicista harmincéves jubileumán Molnár Jenő néhány alkalmi verset, illetve persziflázst olvasott fel az irodalom, a sajtó és a közélet jeleseinek élénk derűtsége és tetszése mellett. Az aktuális strófák megértéséhez tudni kell, hogy Csergő alacsony növésű, halkbeszédű ember és hogy Pásztor Árpád, a kitünő író, iskolatársa volt.

I. Prologus à la Arany

Mিনtha Pásztor Árpád
pesti éjszakákon,
Fúrna és faragna
híres „Vengerkák”-on,
Csergő Hugó képe
Úgy tűnik fel nekem,
Nem ugyan harminc,
de húsz év messzeségben.
Rémlik, mintha látnám
termetes növést,
Parlament prondján
néhány gól-lövészt,
Hallanám csicsergő
hangjait szavának, —
Kit ma képzelnének
egy film-bonvivánnak.

Ez volt ám az ember,
ha kellett a prés-ben,
Nem terem ma párja
három világrészben.
S hogy sajtókezűleg
eljött im közéték,

Láthatja mindenki,
nem túlzó ez ének.
Hárman sem bírnatok
súlyos írótollát
S mit ő egyedül írt,
elvégezni dolgát.
Elhülnétek, látva
munkabíró markát,
És, kit a cipőjén
viselt, magas sarkát.

III. Epilógus à la Petőfi

Falu végén kurta kocsmá...
De Petőfi mást dalolna,
Ha mostanság jönne Pestre...
Körülbelül ez így festne:

Az éjszaka közeledik,
Villamos nem közlekedik.
Pihen a cenzúra végkép,
Benne hallgat a sötétség.

A redakciókban bezeg
Firkálják, mit mond Bud s Bezegh.
A legények irogatnak,
Bethlent, Klebit cirógatnak.

„Szerkesztő úr, aranyvirág,
Ide a legszebbik sorát!”
Képviselő telefonál,
Primadonna is kunyorál.

Húzd rá cigány, húzzad jobban,
Húzd az igát, meg ne mukkanj!
Húzzad cigány, amíg lehet,
Táncoljad ki a lelkedet!

Bekopognak az ablakon:
„Ne zúgjatok olyan nagyon!
Azt üzenik a nagyurak,
Rosszul érzik már magukat.”

„Ördög bújjék ebbe-abba!...
Ki munkáját cserbehagyja,
Nem igazi cigányvér az,
A sajtóban mitsem ér az!”

Megint jönnek, kopogtatnak:
„Csináljatok slussz-t a lapnak!”
Szünjön meg a munka, láрма,
Csergő Hugó jubilál ma.

Feleletet egyik sem ad,
Leragasztják soraikat.
Magszünik a munka nyomba,
S elsietnek az „Otthon”-ba.

Molnár Jenő

Csendélet az Egységeses-korcsmában

Ángyán Béla: Bizza rám, kedves gazdám... Ugy kihajítom őket, hogy...
Bethlen István: Minek az a nagy buzgóság, Béla?... Kimennek azok szépen maguktól is.

Az idézés

— Rossz néven veszik Nagy Emil-től, hogy a Bethlen-ellenes hírlapi cikkében kilencszer is idézte a román Titulescut.

— Majd leszerelnek a haragosok, amikor Nagy Emil Bethlent is idézi — a bíróság elé.

A klubban

— Olvastad? Nagy Emil kijelentette, hogyha elveszti a perét Bethlen ellen, akkor visszavonul a politikától és kimegy Angliába.

— Szóval angolosan távozik.

Pesti vállalat

Direktor: A bizonyítványai kitűnőek. Fölveszem pénzbeszedőnek, de ötezer pengő kauciót kell letennie.

Álláskereső: És mennyit tesz le direktor úr énnálam, hogy az ötezer pengő biztos helyen van az ön vállalatánál?

Katedrai bölcsesség

„Hazai téglagyáraink évente kerek egymilliárd téglát gyártanak, tehát minden fejre kereken húsz téglá esik.”

A koronatanu

A magyar kormány tudvalevőleg Gajzágó meghatalmazott miniszterrel korrigáltatta gróf Csáky brüsszeli „elírását”. Ebben az egész Bethlen-Nagy Emil-afférben tehát Gajzágó lenne a koronatanu. *Reb Menachem Ciceszbeiszer* már nyílt kérdést is intézett hozzá, még pedig kérelem formájában. Röviden így: *Gaj, zág, ó!*

ORSZAGOS OPERETTSZINHÁZ

EMIL, TE TÉVEDSZ!

BETHLEN NAGY OPERETTJE. A KISÉRŐ ZENEBONÁT A KÜLÖNBÖZŐ POLITIKAI PÁRTOK SZOLGÁLTATJÁK.

LAPZÁRTA:

Bethlen szörnyen aggódik Nagy Emil miatt

Bethlen István a mai napon egyetlen nyílt levelet sem kapott Nagy Emil-től. Azóta szörnyen aggódik, hogy Nagy Emil talán beteg.